

mixér

duben 2017

Začátek konce nebo konec začátku?

Úterý 4. února 2017 – tento den se zapíše navždy do hudebních kronik jako den, kdy legendární Black Sabbath odehráli poslední koncert své kariéry. Ozzy Osbourne, Geezer Butler a Tony Iommi, tato trojice ukončila v Birminghamu jednu velkou éru. Ukončili ji songem Paranoid, songem, který spatřil světlo světa roku 1970 na stejnojmenném albu.

Je to skoro až neuvěřitelné, že kapela, která stála u zrodu tvrdé odnože hudby, už nikdy nevystoupí. Ještě neuvěřitelnější ale je, co se jim za 49 let účinkování na hudební scéně povedlo.

Tolik kapel neovlivnila žádná jiná kapela. Za dobu svého působení stihli vydat 19 studiových alb a odehrát nespočet koncertů. Významnější hudební uskupení bychom asi nenašli. I já, jakožto muzikant bych jim chtěl poděkovat. Měl jsem tu čest je v červnu minulého roku vidět a byl to opravdu skvostný zážitek. Po takřka padesáti letech na scéně tato parta skoro 70 letých pánů, doplněna o generaci mladším bubeníkem, předvedla exkluzivní show a rozloučila se opravdu impozantním stylem.

Black Sabbath patří veliký dík, na podiu už sice nikdy nevystoupí, ale jejich hudba bude žít na věky. Bude žít jako dílo průkopníků a mužů, kteří začali něco neuvěřitelného. Opravdová legenda, která se zapsala do dějin.

Ondřej Musil, NV2

Zima

Přišlo jaro, ale jsou i tací, kteří se už těší na další zimu. Třeba Ondra Musil.

Každý z nás pochopitelně prožívá zimu jinak. Od toho, jak ji kdo prožívá, se poté odvíjí i celkový pohled na toto roční období. Podle mě je to opravdu krásná doba a nebýt všudypřítomných viróz, měl bych ji ještě radši.

Samozřejmě ať už tu o zimě budu básnit jakkoliv, zatvrdělého milovníka třícítek (myslím tím teploty...) nepřesvědčím, že je zima fajn.

Každopádně taková zima jaká byla letos, ta je opravdu nádherná. Nádherná nejen proto, že zasněžená pole vypadají opravdu hezky, ale i kvůli tomu, že dlouhodobější sněhová pokrývka je prospěšná pro přírodu.

Tím pádem, pokud přečkáte nějaké ty mrazy, budete si moct pak v létě vychutnat lepší

brambory, protože půda si přes zimu „lépe odpočne“ a bude připravena plodit chutnější věci.

Není to ale jen o přírodě nebo o tom jak to vypadá. Ona atmosféra zasněžených ulic, když se jimi přes noc procházíte, ta je daleko lepší než všechny chutné brambory dohromady...

Co bych tedy chtěl říct? Ať už zimu máte opravdu rádi, nebo ji jen s utrpením přežíváte, snažte se na ní najít něco hezkého, co vás potěší. To jde totiž vždy a u všeho.

Též autorem foto je milovník zimy, Ondřej Musil z NV2

Mistr ČR v cyklistice studuje v Letovicích

Dominik Prudek, student 2. ročníku oboru Nábytkářská a dřevařská výroba Masarykovy střední školy Letovice, dosáhl obdivuhodného úspěchu. Stal se mistrem České republiky v cyklistice. Rozhovoru s úspěšným mladým sportovcem se ujala jeho spolužačka Sára Špinarová.

V kolika letech jsi poprvé sedl na kolo?

Jezdím od dvou let díky tátovi, který byl dříve také cyklistou. De facto jsem s kolem prožil celý svůj dosavadní život.

Vzpomínáš si na svůj první závod?

Můj první závod se odehrál v rámci soutěže pořádané Pivovarem Černá Hora. Skončil jsem tehdy šestý a bylo mi šest. Vítězství se dostavilo hned na druhém závodě v Bořitově.

Co považuješ za svůj největší sportovní úspěch?

První místo ve sprintech na mistrovství republiky a třetí místo loni v kategoriečně nerozděleném závodě také na mistrovství České republiky.

Zažil jsi při provozování cyklistiky i těžké chvíle?

Jednou z nich byla srážka s autem těsně před závody v Německu, ze které jsem naštěstí vyvázl jen se sedřenou polovinou obličeje.

V jakém terénu se soutěže odehrávají?

Závodí se podle charakteru soutěže v terénu, který je pořadatelem předem nadefinován. Fyzicky náročný terén bývá kopcovitý, se skalnatými hřbety a údolími, jindy je téměř rovinný. Osobně preferuji les a jízdu na horském kole.

Kolik kilometrů najezdíš za sezonu?

Pohybuje se to kolem 18 000 kilometrů. Na silnici najezdím cca 25 000 kilometrů.

Kolo je drahý koníček, kde na to bereš peníze?

Soustředění, startovné a ubytování mi platí tým. Zbytek mi pomáhají hradit sponzoři, jedním z nich je například Gatema, s.r.o. Boskovice.

Kolik vlastních kol?

Horská kola mám dvě. Jedno celoodpružené a druhé pevné. Pak dvě cyklokrosová a zároveň na nich jezdím i na silnici.

Prozradíš nám svůj největší sportovní sen?

Stát se mistrem světa a poměřit své síly se světovými cyklisty na Olympiádě.

Děkuji za rozhovor.

Popřejme Dominiku Prudkovi, mistrovi ČR v cyklistice, hodně radosti, štěstí a úspěchů na jeho cestách na kole i v životě.

Máme výborné sportovce a ne, že ne!

Důkazem toho jsou výsledky našich reprezentantů na posledních třech okresních přeborech středních škol.

Všechno odstartovalo družstvo futsalistů, které v Blansku, po výborných výkonech, obsadilo konečné skvělé 2. místo, když ve finále podlehl Gymnáziu Blansko. Těžko někoho z týmu vyzvednout, ale naprosté absolutorium si zasloužil Matěj Sion (NSV3) v brance, který přiváděl hráče soupeře k šílenství.

Další úspěch mají na svědomí florbalisté. Na přeboru, který se konal opět v Blansku, se probojovali až k zápasu o celkové 3. místo, ve kterém porazili družstvo SZ a OA Blansko. Po dlouhé době v tomto sportu tedy opět „bedna“.

A na závěr naprostá výsledková bomba!
V Jedovnicích proběhla soutěž v silovém čtyřboji

a vystoupení našich čtyř borců opravdu stálo za to. Do poslední chvíle bojovali o celkové vítězství a postup do kraje. Nakonec velmi těsně zvítězilo družstvo Gymnázia Boskovice. Ovšem jako třešnička na dortu byl vynikající výkon Pavla Šimkúje (T2), který v jednotlivcích nenašel přemožitele – 1. místo! Velká gratulace!

Za předvedené výkony a vzornou reprezentaci školy na sportovních soutěžích patří všem našim sportovcům velké poděkování. Jen tak dál!

Jan Kala

fotogalerie mixéru

fotogalerie mixéru

Dárce na všech frontách

Lukáš Štětina je žákem naší školy Letovice a v březnu získal významné ocenění. Za svůj 10. čestný dar krevních složek obdržel bronzovou plaketu prof. MUDr. Jánského. Navíc se rozhodl dále pomáhat lidem, kteří to potřebují, a vstoupil do registru dárců kostní dřeně (RDKD). Jak darování probíhá, zda nebolí a jak se k němu vůbec dostal, jsme se Lukáše ptali v našem rozhovoru.

Lukáši, jak ses k dárcovství dostal?

Byla to vlastně náhoda. V 17 letech jsem pročítal stránky HC Kometa Brno, kde mě v jedné kolonce zaujal nápis **Červená z modré pro život**. Klikl jsem na něj a dozvěděl se o možnosti darovat krev.

Co tě vedlo k tomu, že ses rozhodl jít darovat krev?

Od mala jsem chtěl pomáhat lidem. Mým snem je stát se profesionálním hasičem. Ale to je ještě dlouhá cesta, a tak jsem si říkal, že tohle je dobrý způsob, jak s pomáháním začít.

Jak probíhalo první darování? Měl jsi strach?

Bylo to v lednu 2014 ve Fakultní nemocnici Brno Bohunice. Ještě před samotným odběrem se musím vyplnit dotazník o zdravotním stavu a absolvovat kontrolní vyšetření krve. Pokud jste vhodným dárcem, jdete se oběrvit a teprve pak na sál. Odběry nebolí. Musím se přiznat, že před darováním krve jsem se nebál, ale u krevní plazmy trochu ano.

Jaký je v tom rozdíl – odběr krve a krevní plazmy?

Krev je možné darovat jednou za čtvrt roku, krevní plazmu jednou měsíčně. Rozdíl je i v samotném odběru. Z odebrané krve se totiž odděluje krevní plazma a krev se vrací zpět do těla.

Jak často tedy chodíš na odběry?

V současnosti jednou za měsíc. Před Vánocemi jsem se od kamarádky dozvěděl o možnosti zapojit se také jako dárcé kostní dřeně. Dlouho jsem se rozmýšlel, jestli vstoupit nebo ne, poté jsem si od FN Brno Bohunice nechal poslat všechny potřebné informace a 17. 3. jsem se rozhodl vstoupit do registru.

Datum 17. 3. je však spojené ještě s jednou významnou událostí. Pověz nám, s jakou, Lukáši. Protože jsem daroval krevní složky už desetkrát, a to bezplatně, byla mi udělena **bronzová plaketa prof. MUDr. Jánského**. Je to pro mě významné ocenění a mám v plánu dosáhnout i dalších stupňů – stříbrné a bronzové.

Blahopřejeme, Lukáši! Chtěl bys ještě dodat něco na závěr?

Pojďte do toho s námi! Možná jednou budete sami potřebovat tuto pomoc, tak proč nepomoc? Věřím, že se nám to jednou vrátí...

Husovy stopy

Hledej pravdu, slyš pravdu, uč se pravdě, miluj pravdu, mluv pravdu, drž se pravdy, braň pravdu až do smrti, protože pravda tě osvobodí od hříchu, od ďábla i od smrti... Nejmilejší, žijte podle poznané pravdy, která vítězí nade vším a mocná je až navěky.

Co je to pravda? Tuto otázku si položil už Pilát z Pontu, který odsoudil Ježíše Krista k smrti. Stejnou otázku si kladou lidé od počátku a budou si ji klást až do skončení světa.

Je pravda „pouze“ informace, která odpovídá skutečnosti, nebo je to něco víc?

Vytváříme si jako lidé pravdu sami, nebo existuje absolutní pravda, která nás přesahuje? Je možné se pravdy dobrat?

Jak pravdu chápal Jan Hus? Pravda pro něj byla zosobněná v Ježíši Kristu a obsažená v Bibli. Pro tuto pravdu ochotně zemřel, protože ji miloval víc než vlastní život.

Nejde jen o to, znát pravdu, ale také podle poznané pravdy žít. Nejde o to, zda my máme pravdu, ale o to, zda pravda má nás.

Život v pravdě je život v integritě a autenticitě, kdy naše myšlenky, slova a skutky jsou v harmonii. Jinými slovy je to život v opravdovosti a poctivosti před sebou, před druhými lidmi a před Bohem.

Opakem je tolik nenáviděná přetvářka, pokrytectví a faleš.

Pravda je mocná, neporazitelná; je živá a věčná. Může být na čas poražena, ale nakonec vítězí. Na to ukazují i české přísloví: lež má krátké nohy.

Pravda vítězí nade vším. Toto heslo vlaje nad Pražským hradem a má v sobě ukryté velké tajemství. Jaké je to tajemství?

Jak stavět mosty, aby vydržely

Tělocvična se na den proměnila v obří tvůrčí mraveniště.

Na pátek 17. února 2017 připravili stavaři naší školy pro žáky základních škol soutěž POSTAV MOST! Úkolem soutěžících bylo postavit most ze špejlí, který překlene mezeru 75 cm s minimální šířkou mostovky 5 cm. Soutěžilo se ve dvou kategoriích.

V kategorii I žáci postavili svůj most ve škole a přivezli ho na zatěžovací zkoušku. Do této kategorie se zapojilo šestnáct soutěžních týmů. Naopak v kategorii II se dvanáct mostů stavělo přímo na místě.

U všech mostů byl odbornou porotou ohodnocen design a poté byly mosty

podrobeny zatěžovací zkoušce. Vítězem se stal ten tým, který postavil most s nejlepším poměrem celkové nosnosti a vlastní hmotnosti s přihlédnutím k bodům za design.

Žáci základních škol a také jejich učitelé byli výrobně připraveni a prokázali nejen stavařské myšlení, ale také velkou zručnost a nasazení při samotné stavbě mostu. Při soutěži byla skvělá atmosféra a už teď se všichni těší na další ročník.

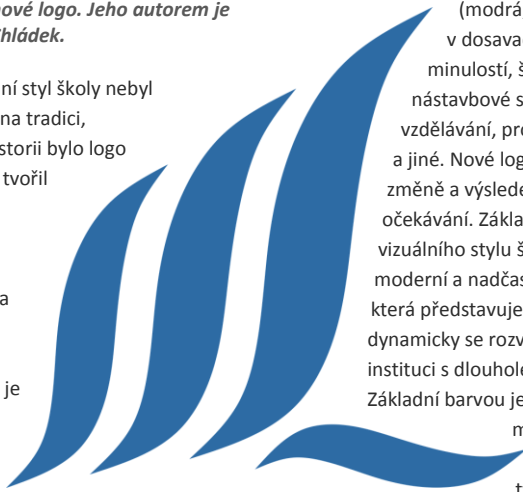
Ing. Dostálová

Elko

Naše škola má nové logo. Jeho autorem je inženýr Marek Chládek.

Dosavadní vizuální styl školy nebyl historicky vázán na tradici, v novodobější historii bylo logo hranaté, později tvořil základnu kruh. Poměrně tvrdé a ostré barvy používaného loga působily komplikace při snaze doladit je moderními barvami, které by s nimi byly kompatibilní a byly využitelné v propagaci. Původně interpretované dva proudy vzdělávání

(modrá, červená) v dosavadním logu už jsou minulostí, škola nabízí nástavbové studium, celoživotní vzdělávání, profesní kvalifikace a jiné. Nové logo byla výzva ke změně a výsledek naplnil naše očekávání. Základem nového vizuálního stylu školy je jednoduchá, moderní a nadčasová symbolika, která představuje školu jako dynamicky se rozvíjející otevřenou instituci s dlouholetou tradicí. Základní barvou je kovový odstín modré, který evokuje svobodu ducha, tvůrčí inspiraci a navozuje soustředěnou pozornost.

← Též autorem foto na titulní straně je Ing. Marek Chládek. Růži v rozpuku na zadní straně zvětšila Šárka Králová ze třídy 3NSV →

Největší kus práce na tomto čísle odvedli Ondřej Musil s Jiřím Střiteským, jejich poradkyní byla Sára Špinarová. Doladění před tiskem provedl Ing. Robert Suchánek.

